

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Таврійський національний університет ім. В.І. Вернадського

Факультет української філології та українознавства
Кафедра теорії та історії української літератури

Затверджую

Проректор ТНУ з навчально-методичної роботи

«___» _____ 2008 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА
зі спецкурсу

ДРАМАТУРГІЧНІ ШУКАННЯ

ВОЛОДИМИРА ВИННИЧЕНКА

Для студентів 5 курсу денної,
та зочної форм навчання

Спеціальність 7. 030501, 8.030501 – українська мова і література
Освітньо-кваліфікаційний рівень – спеціаліст, магістр
Професійний напрямок підготовки 0305 – філологія

Сімферополь 2008

Друкується за рішенням науково-методичної ради ТНУ

Протокол № __ від “ ___ ” _____ 2008 року

Склав: д. ф. н., професор Гуменюк В. І

Програму схвалено на засіданні кафедри теорії та історії української літератури

Протокол № __ від “ ___ ” _____ 2008 р.

Програму узгоджено з методичною комісією факультету української філології та українознавства

Протокол № __ від “ ___ ” _____ 2008 р.

Норм. дані Форма навчання	Курс	Семестр	Лекції (годин)	Практ. (годин)	Усього годин	Самостійна робота (годин)	Залік (семестр)
Денна	4	8	24		42	18	8
Екстернат	4	8	24		42	18	8
Заочна	5	10	8		42	34	10

Тематичний план дисципліни

Розподіл навчальних годин

№	Теми курсу	Кількість годин			Форми контролю
		із них			
		Лекції	Практ.	Сам.	
		й	.	роб.	
1.	Шляхи і тенденції розвитку української драматургії й театру	2			
2.	Драматизм життєвої і творчої долі В.Винниченка	2			
3.	Особливості розвитку європейської драми й театру кінця ХІХ – початку ХХ ст.	2			Перевірка конспекту
4.	Особливості розвитку української драми й театру кінця ХІХ – початку ХХ ст.			2	Оцінка відповідей
5.	Драматизм ранньої прози В.Винниченка	2			
6.	Тема театру в новелістиці В.Винниченка			2	Опитування
7.	Творчі пошуки В.Винниченка в жанрі інтелектуальної драми	2			

8.	П'єса "Memento" в творчому доробку драматурга			2	Опитування
9.	Переосмислення традицій народницької мелодрами (драми пристрастей) у п'єсі "Чужі люди"	2			Перевірка конспекту
10.	На шляху синтезу інтелектуальної драми й мелодрами	2			
11.	Осягнення мистецьких проблем у п'єсі "Чорна Пантера і Білий Медвідь"			2	
12.	Художня філософічність драми "Брехня"			2	
13.	Сатира в драматургічній творчості В.Винниченка	2			
14.	Творчі пошуки автора в жанрі героїко-психологічної драми	2			
15.	Художнє осягнення Української національної революції у п'єсі "Між двох сил" (1918)	2			Реферат
16.	Трагедійність Винниченкових п'єс еміграційного періоду	2			Перевірка конспекту
17.	П'єса "Гріх" та особливості її художньої проблематики й поетики			2	
18.	Художнє осягнення релігійних мотивів у п'єсі "Пророк"			2	
19.	Драматургія В.Винниченка в контексті його загальних творчих пошуків			2	Опитування
20.	Художній світ Винниченка-драматурга	2			

21.	Драматургія В.Винниченка в літературознавчих дослідженнях			2	Опитування
	Всього	24		18	

Зміст тем курсу

Тематика лекційних занять

Тема 1. Шляхи і тенденції розвитку української драматургії й театру

1. Народні джерела українського театру.
2. Український театр і драматургія доби бароко.
3. Становлення нового українського театру й драматургії
4. Т.Шевченко і театр.
5. Театр корифеїв.
6. Український театр початку ХХ ст. Значення драматургії В.Винниченка в його оновленні.

Тема 2. Драматизм життєвої і творчої долі В.Винниченка

1. Дитинство, формування світогляду.
2. Навчання в народній школі. Єлисаветрадська гімназія. Юридичний факультет Київського університету.
3. Революційна діяльність. В.Винниченко – один з лідерів Української національної революції.
4. Еміграція, короткотривале повернення в Україну. Безповоротна еміграція.
5. Періодизація творчості письменника.

Тема 3. Особливості розвитку європейської драми й театру кінця ХІХ – поч. ХХ ст.

1. Модернізм у європейському мистецтві рубежа ХІХ – ХХ століть.
2. Нова драма. Поняття про аристотелівську та неаристотелівську драматургію.
3. Багатогранність раннього модернізму, розмаїття його течій.

Тема 5. Драматизм ранньої прози В.Винниченка

1. Перші літературні спроби автора. Поява друком повісті “Сила і краса” (1902).
2. Рання творчість В.Винниченка в оцінці І.Франка, Лесі Українки, М.Коцюбинського, М.Грушевського, інших письменників та літературознавців.
3. Тематичні обрії, особливості поетики перших повістей та оповідань автора.
4. Драматизм як стильова домінанта ранньої прози В.Винниченка.

Тема 7. Творчі пошуки В.Винниченка в жанрі інтелектуальної драми

1. Проголошене раннім модернізмом гасло “мистецтва для мистецтва” і тенденції інтелектуалізації й політизації художнього мислення у ХХ ст.
2. Утвердження інтелектуальної драми (драми-дискусії, драми ідей) у творчості Б.Шоу, Лесі Українки, інших драматургів.
3. В.Винниченко як один з перших у європейській літературі творців інтелектуальної драми.
4. Елементи символізму й сюрреалізму в драмі “Дисгармонія” (1906).
5. Переосмислення традицій “добродно скроєної п’єси”, значення еротичних мотивів у драмі “Щаблі життя” (1907).
6. Художня публіцистичність п’єси “Великий Молох” (1907).
7. Незглибима символіка п’єси “Memento” (1909).

Тема 9. Переосмислення традицій народницької мелодрами (драми пристрастей) у п’єсі “Чужі люди” (1909)

1. Тематична пов’язаність п’єси з ранніми повістями й оповіданнями автора.
2. Натуралістичний характер образності, його вияв у мові персонажів.
3. Принципи використання народних пісень.
4. Зв’язок поетики твору з традиціями української мелодрами.
5. Принципи оновлення жанру мелодрами у Винниченка. Створення жанру психологічної мелодрами.

Тема 10. На шляху синтезу інтелектуальної драми й мелодрами

1. Типологія жанрів мелодрами й інтелектуальної драми. Їх поєднання як виразний вияв парадоксальності художньої мови В.Винниченка.
2. Тематичні обрії, провідні особливості поетики п’єс “Базар” (1910), “Брехня” (1910), “Чорна Пантера і Білий Медвідь” (1911).
3. Ономастична майстерність драматурга, явлена в цих п’єсах.
4. Широка популярність, репертуарність інтелектуальних мелодрам В.Винниченка.

Тема 13. Сатира в драматургічній творчості В.Винниченка

1. Сатира в ранній прозі автора.
2. Сатиричні елементи в перших п’єсах письменника.
3. Спроба освоєння жанру сатиричної комедії в п’єсі “Співочі товариства” (1911).
4. Сатира в багатогранній жанровій структурі п’єси “Натусь” (1912).
5. Плідність освоєння жанру психологічної сатиричної комедії в п’єсі “Молода кров” (1913).

6. Поєднання жанрових принципів сатиричної комедії й героїчної драми у п'єсі "Панна Мара" (1918).
7. Сатирична комедія "Великий секрет" (1928).

Тема 14. Творчі пошуки автора в жанрі героїко-психологічної драми

1. Спроба освоєння жанру героїчної драми у п'єсі "Дочка жандарма" (1912).
2. Превалювання внутрішніх конфліктів у п'єсах "Мохноноге" (1914) та "Пригвождені" (1915).
3. Складність сценічної та літературної долі п'єси "Мохноноге", історія її публікації.
4. Жанровий поліфонізм п'єс "Мохноноге" і "Пригвождені", особливості їх поетики, поєднання в них рис імпресіонізму та експресіонізму.

Тема 15. Художнє осягнення Української національної революції у п'єсі "Між двох сил" (1918)

1. В.Винниченко як один з лідерів Української національної революції. Осмислення гірких уроків революції у тритомній історіософській праці "Відродження нації" (1920).
2. Розкриття трагічного пафосу революційних подій у п'єсі "Між двох сил".
3. Система персонажів твору, символічність постаті Софії Сліпченко, інших персонажів.
4. Глибинний психологізм п'єси, взаємодія внутрішніх і зовнішніх конфліктів.
5. Своєрідність композиції, стилю, жанру, інших аспектів поетики.
6. Інтертекстуальні аспекти драми.
7. П'єса "Між двох сил" в осмисленні літературознавців.

Тема 16. Трагедійність Винниченкових п'єс еміграційного періоду

1. Особливості розвитку жанру трагедії у європейській літературі.
2. Розвиток жанру трагедії у творчості В.Винниченка.
3. Жанрові виміри трагедії у п'єсі "Між двох сил".
4. П'єса "Гріх" (1919) як зразок новочасної трагедії.
5. Тематичне, жанрово-стильове новаторство драматурга у п'єсі "Закон" (1922).
6. Превалювання трагедійних аспектів у п'єсах "Пісня Ізраїля" (1922), "Над" (1928), "Пророк" (1930).

Тема 20. Художній світ Винниченка-драматурга

1. Провідні теми й мотиви драматургії автора.
2. Натуралістична точність образної фактури його п'єс, явлена зокрема в мові персонажів.

3. Піднесення натуралістичної точності до символістської таємничості за допомогою засобів імпресіонізму, експресіонізму, сюрреалізму, театру абсурду.
4. Художня філософічність драматургічного стилю В.Винниченка.
5. Особливості структури конфлікту, системи персонажів, інших аспектів композиції драм автора.
6. Родовий та мистецький синкретизм художньої мови драматурга.
7. Жанрова специфіка драматургії В.Винниченка.

Самостійна робота

Тема 4. Особливості розвитку української драми й театру кінця XIX – поч. XX ст.

1. Особливості утвердження й розвитку українського модернізму.
2. Нові риси в реалістичній драматургії.
3. Нова українська драма.
4. Зацікавленість В.Винниченка новими тенденціями в драматургії й театрі.

Тема 6. Тема театру в новелістиці В.Винниченка

1. Драматизм як стильова домінанта ранньої прози В.Винниченка.
2. Оповідання “Антрепреньор Гаркун-Задунайський”, окреслення в ньому картин театрального життя.
3. Означення в оповіданні мистецьких зацікавленостей В.Винниченка.
4. Осмислення драматизму ранньої прози В.Винниченка в літературознавчих дослідженнях.

Тема 8. П'єса “Memento” в творчому доробку драматурга

1. Історія написання драми.
2. Незглибима символіка п'єси “Memento”.
3. Інтертекстуальні аспекти твору.
4. Експериментальність як особливість художнього стилю Винниченка-драматурга.
5. Наголос та ігровий стихії драматичної дії у п'єсі “Memento”.
6. П'єса в оцінці критики.

Тема 11. Осягнення мистецьких проблем у п'єсі “Чорна Пантера і Білий Медвідь”

1. Актуальність проблем мистецької творчості у європейській драматургії кінця XIX – початку XX ст.
2. Своєрідність осягнення цих проблем у п'єсі В.Винниченка “Чорна Пантера і Білий Медвідь” .
3. Провідні особливості поетики п'єси.
4. Ономастична майстерність автора у драмі.

5. Принципи поєднання у творі жанрових аспектів мелодрами та інтелектуальної драми.
6. Театральний успіх п'єси.
7. П'єса “Чорна Пантера...” в літературознавчих дослідженнях.

Тема 12. Художня філософічність драми “Брехня”

1. Своєрідність системи персонажів п'єси.
2. Постать Наталі Павлівни.
3. Принципи зображення інших персонажів: Андрій Карпович, Антось, Іван Стратонович...
4. Художня ономастика п'єси, вигадлива семантика прізвиськ персонажів.
5. Незглибима символіка образної системи твору.
6. Літературознавчі трактування й сценічні втілення п'єси “Брехня”.

Тема 17. П'єса “Гріх” та особливості її художньої проблематики й поетики

1. П'єса “Гріх” (1919) як зразок новочасної трагедії.
2. Неординарність постаті Марії Ляшківської.
3. Принципи драматургічного зображення героїні в п'єсі-портреті, розкриття її внутрішнього світу.
4. Вишуканий лаконізм композиції п'єси, її незглибима символіка, тематична багатогранність.
5. Постать Сталинського.
6. Образ Криму в художній структурі п'єси.
7. Літературознавчі, сценічні й кінематографічні версії твору.

Тема 18. Художнє осягнення релігійних мотивів у п'єсі “Пророк”

1. Вигадливість та напруженість сюжету п'єси.
2. Екзотика і фантастика в образній системі твору.
3. Постать Кет – характерний для Винниченка образ неординарної жінки.
4. Інші драматичні постаті п'єси.
5. Жанрово-стильова багатогранність п'єси.
6. Актуальність художньої проблематики драми.
7. П'єса “Пророк” в літературознавчих дослідженнях.

Тема 19. Драматургія В.Винниченка в контексті його загальних творчих пошуків

1. Зв'язок перших п'єс автора з його ранньою прозою. Тематичні перегуки драм з повістями й романами.
2. Драматизм соціально-філософських романів автора, особливості їх проблематики.

3. П'єси В.Винниченка й публіцистична спадщина письменника.
4. Питання драматургії й театру в "Щоденнику".
5. Спільні риси художнього стилю В.Винниченка, явлені в його драматургії та малярських роботах.

Тема 21. Драматургія В.Винниченка в літературознавчих дослідженнях

1. Бібліографічна винниченкіана, значення анотованої бібліографії В.Стельмашенка.
2. Драматургія автора в оцінці критиків початку ХХ ст.
3. Питання драматургії у винниченкознавстві 20-х років ХХ ст.
4. Значення діяльності Винниченківської комісії УВАН у США, зокрема в галузі вивчення драматургії письменника.
5. Гр.Костюк про драматургію автора.
6. Праці сучасних дослідників драматургії В.Винниченка. Актуальні проблеми сучасного винниченкознавства.

ЛІТЕРАТУРА

Основна

1. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. За редакцією Марії Зубрицької. – Львів, 1996.
2. Арістотель. Поетика. – К., 1967.
3. Винниченко // Українка Леся. Твори: У 12 т. – Т. 12: Статті. – К., 1930. Це перша публікація великої статті про ранню прозу В.Винниченка, яку Леся Українка писала російською мовою ймовірно 1905 року. Див. також: Історія української літературної критики та літературознавства. Хрестоматія: У 3 кн. – Кн 2. – К., 1998. – С. 319-337.
4. Винниченко В. Великий секрет: Комедія на 4 дії. – Харків, 1928.
5. Винниченко В. Краса і сила: Повісті та оповідання. – К., 1989.
6. Винниченко В. Між двох сил: Драма на чотири дії. – К., 1998.
7. Винниченко В. Мохноное: П'єса в 5-ти действиях (Авторский перевод с укр.) // Вежа. – 1996. – № 4 – 5. – С. 3 – 30; 1997. – № 6 – 7. – С. 23 – 66.
8. Винниченко В. Твори: У 24 т. – Т. 15 – Видання друге. – К., 1929.
9. Винниченко В. Щоденник. – Т. 1. – Едмонтон – Нью-Йорк, 1980; Т. 2. – Едмонтон – Нью-Йорк, 1983.
10. Винниченко В. Memento: П'єса на 4 розділи // Літературно-науковий вісник. – 1909. – Кн. 2. – С. 241-303.
11. Винниченко В. Базар: П'єса на 4 розділи // Літературно-науковий вісник. – 1910. – Кн. 2. – С. 241 – 293.

12. Винниченко В. Брехня: П'єса на 3 дії // Літературно-науковий вісник. – 1910. – Кн. 10. – С. 3 – 57.
13. Винниченко В. Великий Молох: П'єса на 3 розділи // Літературно-науковий вісник. – 1907. – Кн. 7; 8 – 9. – С. 1-24, 213-263. Того ж року п'єса вийшла окремим виданням: Винниченко В. Великий Молох. – К., 1907.
14. Винниченко В. Вибрані п'єси. – К., 1991.
15. Винниченко В. Гріх: Драма на 3 дії. – Прага, 1920.
16. Винниченко В. Дисгармонія: Драматичні картини на 4 дії // Вільна Україна [С.-Петербург]. – 1906. – Кн. 5-6; Винниченко В. Дисгармонія: Драматичні картини на 4 дії. – К., 1907.
17. Винниченко В. Дочка жандарма // Червоний прапор [Львів]. – 1912. – № 11.
18. Винниченко В. Закон: П'єса в 4-х действиях. Перевод с украинского. – Берлин, 1922.
19. Винниченко В. Закон: П'єса на 4 дії. – Прага, 1923.
20. Винниченко В. Краса і сила: Повісті та оповідання. – К., 1989.
21. Винниченко В. Між двох сил: Драма на 4 дії. – К., 1919. П. Кононенко вказує, очевидно, на ще одне видання: Винниченко В. Між двох сил. – К. – Відень, 1919; див.: Винниченко В. Між двох сил. – К., 1998. В Україні п'єса стала відома переважно після публікації в журналі “Вітчизна” (1991. – № 2. – С. 20 – 60).
22. Винниченко В. Молода кров: Комедія на 4 дії // Дзвін. – 1913. – № 7 – 8.
23. Винниченко В. Над: П'єса на 4 дії. – Харків, 1929.
24. Винниченко В. Натусь: П'єса на 4 дії // Літературно-науковий вісник. – 1912. – Кн. 12. – С. 403 – 450.
25. Винниченко В. Пророк та невидані оповідання. – Нью-Йорк, 1960. В Україні драма опублікована пізніше: Винниченко В. Пророк: П'єса на 4 дії й 8 картин // Вітчизна. – 1992. – № 4. – С. 15 – 52.
26. Винниченко В. Панна Мара: Комедія на 4 дії // Літературно-науковий вісник. – 1918. – Кн. 2-3. – С. 118 – 179; Винниченко В. Панна Мара: Комедія на 4 дії. – К., 1918.
27. Винниченко В. Пісня Ізраїля (Кол-Нідре): П'єса на 4 дії. – Харків, 1930.
28. Винниченко В. Пригвожені: П'єса на 4 дії // Промінь [Москва]. – 1916. – № 2 – 4. – С. 1 – 10; 1917. – № 5 – 6. – С. 1 – 11; № 7 – 8. – С. 1 – 14.
29. Винниченко В. Співочі товариства: П'єса на 4 дії // Літературно-науковий вісник. – 1911. – Кн. 1. – С. 4 – 56.
30. Винниченко В. Чорна Пантера і Білий Медвідь: П'єса на 4 дії // Літературно-науковий вісник. – 1911. – Кн. 6. – С. 385 – 431.

31. Винниченко В. Чужі люди: П'єса на 5 розділів // Літературно-науковий вісник. – 1909. – Кн. 10. – С. 3 – 71.
32. Винниченко В. Щаблі життя: П'єса на 4 розділи // Дзвін: Збірник І. – К., 1907. – С. 9 – 152.
33. Вороний М. В путях брехні. – Рада. – 1911. – 8, 11, 12 липня. Див. також: Вороний Микола. Театр і драма: Збірка статей. – К., 1989. – С. 168 – 190.
34. Гнідан О.Д., Дем'янівська Л.С. Володимир Винниченко. – К., 1996.
35. Гуменюк В. Сила краси: Проблеми поетики драматургії Володимира Винниченка. – Сімферополь, 2001.
36. Гундорова Т. Проявлення Слова: Дискурсія раннього українського модернізму. Постмодерна інтерпретація. – Львів, 1997.
37. Жулинський М. Художник, распятый на кресте политики: Судьба Владимира Винниченко // Дружба народов. – 1989. – № 12. – С. 147 – 160.
38. Жулинський М. Володимир Винниченко // Історія української літератури ХХ століття: У 2 кн. – Кн. 1: Перша половина ХХ століття. – К., 1998. – С. 254-255; Сербилова Т. Драматургія. – Там же. – С. 376-381.
39. Жулинський М. Драматичні парадокси долі або Хто такий В.Винниченко // Український театр. – 1990. – № 1. – С. 23 – 24.
40. Жулинський М. Його пером водила сама історія: Історичні передумови появи драми “Між двох сил” Володимира Винниченка // Вітчизна. – 1991. – № 2. – С. 60-63.
41. Костюк Гр. Володимир Винниченко та його доба: Дослідження, критика, полеміка. – Нью-Йорк, 1980.
42. Лепкий Б. Начерк історії української літератури... – Мюнхен, 1991.
43. Літературознавчі студії. – К.: Видавничо-поліграфічний центр “Київський університет”, 2001.
44. Михида С. Слідами його експериментів: змістові домінанти та поетика конфлікту в драматургії В.Винниченка. – Кіровоград, 2002.
45. Мороз Л.З. “Сто рівноцінних правд”: Парадокси драматургії В.Винниченка. – К., 1994.
46. Панченко В. Будинок з химерами: Творчість Володимира Винниченка 1900-1920 р.р. у європейському літературному контексті. – Кіровоград, 1998.
47. Поетика / Відп. ред. В.С. Брюховецький. – К., 1992.
48. Стельмашенко Вадим. Володимир Винниченко: Анотована бібліографія. – Едмонтон, 1989.
49. Ткаченко А. Мистецтво слова: Вступ до літературознавства. – К., 1998.

50. Франко Іван. Новини нашої літератури. Володимир Винниченко. Краса і сила. Видавництво “Вік” у Києві, 1906 // Літературно-науковий вісник. – 1907. – Т. 38. – Кн. 4. – С. 139 – 141.

Додаткова

1. Адмони В.Г. Генрик Ібсен: Очерк творчества. – Москва, 1989.
2. Андреев Л.Г. Импрессионизм. – Москва, 1980.
3. Аникст А. Теория драмы на Западе во второй половине XIX века. – Москва, 1988. – С. 225.
4. Антонович Д. Триста років українського театру: 1619-1919. – Прага, 1925.
5. Бахтин М. Эстетика словесного творчества. – Москва, 1986.
6. Бахтин М.М. Проблемы поэтики Достоевского. – Москва, 1963.
7. Бердников Г. Избранные работы: В 2 т. – Москва, 1986.
8. Бойко-Блохін Ю. Драма “Між двох сил” В.Винниченка як відображення української національної революції // Слово: Збірник 3. – Нью-Йорк, 1968. – С. 331 – 343. Див. також: Слово і час. – 1992. – № 7. – С. 17-24.
9. Борисова Л.М. Художественная специфика русской драмы конца XIX – начала XX века. – К., 1988.
10. Брехт Бертольт. Про мистецтво театру. – К., 1977; Чирков О.С. Бертольт Брехт: Життя і творчість. – К., 1981.
11. Винниченко В. Відродження нації: Історія української революції: У 3 частинах. – К. – Відень, 1920. Репринтне відтворення – К., 1990.
12. Винниченко В. Політичні листи. – К., – Відень, 1920.
13. Винниченко В. Спостереження непрофесіонала: Марксизм і мистецтво // Дзвін. – 1913. – № 12. – С. 477.
14. Винниченко В. Українська державність. – Відень – К., 1920. – С. 31 – 32.
15. Волицька Ірина. Театральна юність Леся Курбаса. – Львів, 1995. – С. 139.
16. Гегель Георг Вильгельм Фридрих. Эстетика: В 4 т. – Москва, 1971.
17. Гейзінга Йоган. Homo ludens. – К., 1994.
18. Грабович Гр. До історії української літератури: Дослідження, есе, полеміка. – К., 1997.
19. Гуменюк В. Над сторінками Лесі Українки: Статті, дослідження. – Сімферополь, 1999.
20. Гуменюк В. Контрасти та нюанси: Статті про творчість Володимира Винниченка. – Сімферополь, 1999.
21. Гундорова Т.І. Початок XX ст.: загальні тенденції художнього розвитку // Історія української літератури XX століття: У 2 кн, 3 част. – Кн. 1: 1910-1930-ті роки. – К., 1993.

22. Гундорова Т.І. Реалізм і неоромантизм в українській літературі початку ХХ ст. // Проблеми історії та теорії реалізму української літератури ХІХ – початку ХХ ст. – К., 1991. – С. 168 – 171.
23. Данилов С.С. Очерки по истории русского драматического театра. – Москва – Ленинград, 1948.
24. Денисюк І.О. Розвиток української малої прози ХІХ – поч. ХХ ст. – Львів, 1999.
25. Дзеверін І. Про В.Винниченка та його ранню прозу // Винниченко Володимир. Краса і сила: Повісті та оповідання. – К., 1989.
26. Дінглі Джим. П'єса Володимира Винниченка “Між двох сил”: погляд стороннього // Винниченко В. Між двох сил. – К., 1998.
27. Євшан М. В.Винниченко (В.Деде): Молода кров... // Українська хата. – 1913. – № 11. – С. 163 – 170.
28. Євшан М. Критика. Літературознавство. Естетика. – К., 1998.
29. Єфремов С. Історія українського письменства. – К., 1995.
30. Єфремов С. Літературний намул // Рада. – 1908. – 7, 8, 11, 12, 14, 17 березня; Єфремов С. Гнучка чесність // Рада. – 1909. – 26, 27 березня.
31. Затонский Д. Художественные ориентиры ХХ века. – Москва, 1988.
32. Зінчук С. Володимир Винниченко – майстер малої прози // Актуальні проблеми сучасного літературознавства і мовознавства: Зб. наукових праць. – К., 1991.
33. Івашків В. Українська романтична драма 30-80-х років ХІХ ст.. – К., 1990.
34. Ільницький М. Краси свічадо // Розсипані перли: Поети “Молодої Музи”. – К., 1991.
35. Карягин А.А. Драма как эстетическая проблема. – Москва, 1971.
36. Качуровський І. Про деякі технічні засоби Винниченкової прози // Сучасність. – 1997. – № 1.
37. Качуровський І. Функція краєвиду в прозі Володимира Винниченка // Слово: Збірник 9. – Едмонтон, 1981. – С. 181 – 182.
38. Кисіль О. Український театр. – К., 1925.
39. Клочек Г.Д. Так що ж таке поетика? // Поетика. – К., 1992.
40. Кононенко П. Твір геніального синтезу і провидіння // Винниченко В. Між двох сил. – К., 1998.
41. Корнієнко Неллі. Лесь Курбас: репетиція майбутнього. – К., 1998.
42. Костенко Ліна. Геній в умовах заблокованої культури // Літературна Україна. – 1991. – 26 вер.; передрук – Дивослово. – 2001. – № 2.
43. Костюк Гр. Світ Винниченкових образів та ідей // Українське слово. Хрестоматія української літератури та літературної критики ХХ ст.: У 3 кн. (4-а додаткова). – Кн. І. – К., 1994.

44. Кочерга Світлана. Mythos ex machina: До проблеми відчуження віри у п'єсі В.Винниченка "Пророк" // Винниченко і сучасність: Збірник наукових праць. – Сімферополь, 2000.
45. Красильникова Ольга. Драматургія В.Винниченка у сценографічній інтерпретації М.Бойчука // Слово і час. – 1996. – № 7.
46. Крушельницький А. Життєва дисгармонія й гармонія // Літературно-науковий вісник. – 1907. – Т. 40. – Кн. 10.
47. Крушельницький А. Літературно-критичні нариси. – Станіслав, 1908.
48. Кудрявцев М. Драма ідей в українській новітній літературі ХХ ст. – Кам'янець-Подільський, 1997.
49. Кудрявцев М. Ідейний спектр Винниченкової драми "Пророк" // Слово і час. – 1998. – № 12. – С. 56 – 59.
50. Курбас Лесь. Березіль: Із творчої спадщини. – К., 1988.
51. Кургинян М. Драма // Теория литературы: Основные проблемы в историческом освещении. Роды и жанры. – Москва, 1964.
52. Лосев А. Исторический смысл эстетического мировоззрения Рихарда Вагнера // Вагнер Рихард. Избранные работы. – Москва, 1978. – С. 27-30.
53. Лукаш Г. Взаємодія української та російської онімної лексики в мові творів В.К.Винниченка // Літературна ономастика української та російської мов: взаємодія, взаємозв'язки. – К., 1992. – С. 125.
54. Маланюк Є. Молода кров: п'єса на 4 дії Володимира Винниченка // Український сурмач [Щипіорно-Каліш]. – 1922 – 23 лист. (№ 40).
55. Марків Р. Пісня у тексті й підтексті прози Винниченка // Винниченко і сучасність: Зб. наукових праць. – Сімферополь, 2000.
56. Марко В. Драма В.Винниченка "Пророк": Основні проблеми й колізії // Наукові записки Кіровоградського державного педагогічного університету ім. В.Винниченка: Випуск 27. – Кіровоград, 2000.
57. Марков П. Полевицкая: "Черная пантера" // Театр и музыка. – 1923. – № 28. Див. також: Марков П. О театре: В 4 т. – Т. 3: Дневник театрального критика. – Москва, 1976. – С. 121 – 125.
58. Мейерхольд В.Э. Статьи. Письма. Речи. Беседы: В 2 частях. – Часть 1. – Москва, 1968.
59. Михайлин І. Жанр трагедії в українській радянській драматургії: питання історії й теорії. – Харків, 1989.
60. Михида С. Технологія "лабораторного" аналізу в драматургії В.Винниченка // Наукові записки кафедри української літератури: Випуск І. – Кіровоград, 1995. – С. 52-71; Михида С. Конфлікт у драматургії В.Винниченка: змістові акценти і поетика. Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних наук. – К., 1997.

61. Михида С. “Воно живе в кожному з нас...”: Про п’есу В.Винниченка, яка вважалась загубленою // Вежа [Кіровоград]. – 1996. -- № 4 – 5. – С. 4 – 8.
62. Мова Володимира Винниченка // Чапленко Василь. Історія нової української літературної мови (XVII ст. – 1933 р.) – Нью-Йорк, 1970.
63. Мольнар М. Забутий письменник?: Кілька думок про письменницьку долю В.Винниченка // Винниченко В. Оповідання. – Братіслава – Пряшів, 1968.
64. Мороз Л.З. Драматургія Володимира Винниченка: Ідейно-мистецьке експериментаторство на тлі “нової драми” кінця XIX – початку XX століть. Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня доктора філологічних наук. – К., 1997.
65. Мороз Лариса. Про символізм в українській драматургії // Сучасність. – 1993. – № 4.
66. Наливайко Д.С. Искусство: направления, течения, стили. – К., 1985.
67. Онишкевич Лариса. “Пророк” – остання драма Володимира Винниченка // Слово: Збірник 5. – Едмонтон, 1973. – С. 194-204.
68. Онишкевич Лариса. Драматургія української діаспори // Близнята ще зустрінуться: Антологія драматургії української діаспори. – К. – Львів, 1997.
69. Павличко Соломія. Дискурс модернізму в українській літературі. – К., 1997; перевидання – К., 1999.
70. Паперний З. “Вопреки всем правилам...”: Пьесы и водевили Чехова. – Москва, 1982.
71. Паскевич Н. Внутрішні контактні зв’язки В.Винниченка-драматурга з С.Пшибишевським // Слово і час. – 2000. – № 7. – С. 56-58.
72. Паскевич Н. Особливості та структура художнього конфлікту у драматургії Августа Стрінберга та Володимира Винниченка // Наукові записки Тернопільського державного педагогічного університету: Випуск 5. – Тернопіль, 1999.
73. Паскевич Н. Специфіка та структура конфлікту драматургії Володимира Винниченка в контексті “нової драми” кінця XIX – початку XX століття. Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних наук. – К., 2000.
74. Перлін Є. Драматургія В.Винниченка // Життя й революція. – 1930. – № 6.
75. Погорілий С. Неопубліковані романи Володимира Винниченка. – Нью-Йорк, 1981.
76. Поетика // Літературознавчий словник-довідник. – К., 1997. – С. 557-558.
77. Пропп В. Морфологія сказки. – Ленинград, 1928.

78. Радишевський Р.П. Іскри єднання: До питання про інтернаціональні мотиви творчості Лесі Українки. – К., 1983.
79. Ревуцький В. Еміграційна драматургія В.Винниченка // Сучасність. – 1971. -- № 12. – С. 44.
80. Річицький А. Володимир Винниченко в літературі й політиці: Збірка статей. – Харків, 1928.
81. Рубчак Б. Пробний лет: Тло до книги // Розсипані перли: Поети “Молодої Музи”. – К., 1991.
82. Рудницький Л. П’єси В.Винниченка на німецькій сцені // Український театр. 1990. – № 1.
83. Рудницький М. Від Мирного до Хвильового. – Львів, 1936.
84. Рулін П. Український драматичний театр за п’ятнадцять років Жовтня // Життя й революція [Київ]. – 1932. – № 11-12.
85. Свербілова Т. Драматургія // Історія української літератури ХХ століття: У 2 кн. – Кн. 1. – К., 1998.
86. Свербілова Тетяна. Персонажі Винниченкових п’єс – кати чи жертви? // Слово і час. – 1993. – № 5.
87. Свенціцький І. Винниченко: Спроба літературної характеристики. – Львів, 1920.
88. Семенюк Г. Українська драматургія 20-х років: Нове осмислення... – К., 1993.
89. Сиваченко Галина. “Сонячна машина” В.Винниченка в магічному колі експресіонізму // Слово і час. – 1998. – № 1. – С. 65-71.
90. Сиваченко Галина. Винниченків “Будинок з химерами” // Слово і час. – 1999. – № 6.
91. Сірій Ю. В.Винниченко: Молода кров... // Літературно-науковий вісник. – 1913. – Кн. 11.
92. Скуратівський В. Французька драма в нашому столітті // Французька п’єса ХХ століття: театральний авангард. – К., 1993.
93. Слабошпицький М. Письменник світового масштабу: Штрихи до портрета Володимира Винниченка // Українська мова і література в школі. – 1991. – № 2.
94. Смолич Ю. Нові п’єси В.Винниченка (“Над”, “Великий секрет”, “Кол-Нидре”) // Українське літературознавство: Випуск 57. – Львів, 1993. – С. 118 – 133. Передрук першопублікації з журналу “Критика” (1929, № 4).
95. Соколов А. Теория стиля. – Москва, 1968.
96. Сріблянський М. Літературна хвиля: Погляд на українську літературу за р. 1912 // Українська хата. – 1913. – № 1.
97. Сріблянський М. На сучасні теми // Українська хата. – 1911. – № 3.
98. Сріблянський М. Співочі товариства // Українська хата. – 1911. – № 5 - 6.

99. Струк Данило Гусар. Винниченкова моральна лабораторія // Українське слово. Хрестоматія української літератури та літературної критики ХХ ст.: У 3 кн. (4-а додаткова). – Кн I. – К., 1994. – С. 378 – 379.
100. Сухих И.Н. Проблемы поэтики А.П.Чехова. – Ленинград, 1987.
101. Танюк Лесь. До проблеми української “пророчої” п’єси // Сучасність. – 1992. – № 2. – С. 133 – 134.
102. Ткаченко А. Між хаосом і космосом або у передчутті неоструктуралізму // Слово і час. – 2000. – № 2.
103. Трофименко К. Біографія автора та літературного героя в драматургії В.Винниченка // Молода нація: Альманах 5. – К., 1997. – С. 12 – 17.
104. Уэллек Р. и Уоррен О. Теория литературы. – Москва, 1978.
105. Хализев В.Е. Драма // Введение в литературоведение. – Москва, 1999.
106. Хархун В. Володимир Винниченко і Станіслав Пшибишевський: “Нове мистецтво” // Українська філологія: школи, постаті, проблеми. Зб. наукових праць міжнародної конференції, присвяченої 150-річчю від дня заснування кафедри української словесності у Львівському університеті: У 2 ч. – Ч. I. – Львів, 1999. – С. 665-674.
107. Хороб С. Експресіонізм та символізм у новітній українській драмі // Українське літературознавство: Випуск 61. – Львів, 1995.
108. Хороб С. Експресіонізм у п’єсах В.Винниченка і М.Куліша // Винниченко і сучасність: Збірник наукових праць. – Сімферополь, 2000.
109. Хоткевич Гнат. Літературні вражіння // Літературно-науковий вісник. – 1908. – Т. 42. – Кн. 4.
110. Хоткевич Гнат. Літературні вражіння: За минулий рік // Літературно-науковий вісник. – 1909. – Т. 45. – Кн. 2.
111. Чапленко В. Про Винниченкову п’єсу “Пророк” і дещо інше // Нові дні Торонто. – 1966. -- № 193 (лютий).
112. Чапленко В. З історії українського письменства. – Нью-Йорк, 1984.
113. Черненко О. Експресіонізм у творчості Василя Стефаника. – К., 1989.
114. Чирков О.С. Бертольт Брехт: Життя і творчість. – К., 1981.
115. Чопик Р. Комплекс бешкетника у драматургії життя В.Винниченка // Молода нація: Альманах 5. – К., 1997.
116. Чопик Р. Переступний вік: Українське письменство на зламі ХІХ – ХХ ст. – Львів – Івано-Франківськ, 1998.
117. Шах-Азизова Т.Т. Чехов и западноевропейская драма его времени. – Москва, 1966.
118. Шерех Ю. Шоста симфонія Миколи Куліша // Куліш Микола. Твори: В 2 т. – Т. 2. – К., 1990. – С. 326–339.

119. Шкунаева И.Д. Бельгийская драма от Метерлинка до наших дней. – Москва, 1973.
120. Эткинд Е.Г. Метерлинк // История западноевропейского театра: В 8 т. – Т. 5. – Москва, 1970. – С. 137.
121. Эфрос А. Продолжение театрального рассказа. – Москва, 1985.
122. Юськів Марія. Родовий синкретизм в стилістиці драми В.Винниченка “Пісня Ізраїля” // Винниченко і сучасність: Зб. наукових праць. – Сімферополь, 2000.
123. Якимович Т. Молодой Золя: Эстетика и творчество. – К., 1971.
124. Ярхо В. Драматургия Эсхила и некоторые проблемы древнегреческой трагедии. – Москва, 1978.
125. Ярхо В. У истоков европейской комедии. – Москва, 1979.
126. Alienus. Нова драма: З приводу постановки “Брехні” В.Винниченка трупю М.К.Садовського // Українська хата. – 1911. – № 3.
127. Bentley Eric. The Life of the Drama. – New York, 1967. Див. також: Бентли Эрик. Жизнь драмы. – Москва, 1978.
128. Bodart R. Maurice Maeterlink. – Paris, 1962.
129. Craig E.G. On the Art of the Theatre – London, 1958. Див. також: Крег Эдвард Гордон. Про мистецтво театру. – К., 1974.
130. Eustachiewicz Lesław. Dramat europejski w latach 1887-1918. – Warszawa, 1993. – S. 167.
131. Horbač Oleksa. Das ukrainisch-russische Sprachgemisch [Surżyk] und seine stilistische Funktion im Werk von Volodymyr Vynnyčenko und Oleksander Kornijčuk // Slavistische Studien zum X Internationalen Slavistenkongress in Sofia. – Köln-Wien, 1988. – S. 26 – 41.
132. Hutnikiewicz Artur. Młoda Polska. – Warszawa, 1997.
133. Lagercrantz Olof. August Strindberg. – Warszawa, 1988. – S. 266.
134. Łepkyj Bohdan. Zarys literatury Ukrainiskiej. – Warszawa – Kraków, 1930. – S. 265.
135. Misiewicz Janusz. Idee i struktury literatury XIX wieku. – Lublin, 1996.
136. Peyre Henri. Qu’est que le symbolisme? – Paris, 1974.
137. Podraza-Kwiatkowska M. Literatura Młodej Polski. – Warszawa, 1997.
138. Przybyszewski Stanisław. O dramacie i scenie. – Warszawa, 1905
139. Shaw B. The Quintessence of Ibsenism. – London, 1926. Вперше ця теоретико-публіцистична праця Б.Шоу вийшла в 1913 році окремою книгою, в основі якої була лекція, прочитана в 1890.

ЗМІСТ

Програма спецкурсу.....	3
Робоча навчальна програма.....	12
Питання до заліку.....	19
Тести.....	21
Література.....	25

Гуменюк Віктор Іванович

Драматургічні шукання Володимира Винниченка.

Частина третя

Матеріали спецкурсу з методичними вказівками для студентів 4 курсу денної, 5 курсу заочної форм навчання та екстернату, спеціальність 8.030501 – українська мова і література, освітньо-кваліфікаційний рівень – бакалавр, професійний напрямок підготовки 0305 – філологія.

Редактор – Василенко Н. А.

Підписано до друку 27.02.2003. Формат 60x84/16. Папір друк ОП.

Обсяг д.а. 2,0. Наклад 50.

Таврійський національний університет ім. В.І.Вернадського

вул. Ялтинська, 4, Сімферополь, 95007